

ledes den Bestikkelse, som Amtmanden udfærdigede, lyder, om den lyder paa, at den paa gjældende Procurator fik Constitutionen i den ordinaire Dommers Forsald til at beklæde Retten og optage det omhandlede Thingsvidne, der var begjert, eller om han udtrykkeligt blev beklædet til at optage Forhør, saaledes som den ærede sidste Taler har udtrykt sig. Det vilde vistnok derfor være meget onskeligt, om Thinget kunde, førend denne Sag afgjøres, erholde fuldkommen Oplysning om selve Ordene i den omhandlede Bestikkelse. Inden dette skeer, troer jeg ikke, at det vil være muligt, med Sikkerhed at afgive sin Stemme i Sagen.

Motivitt: Det vil vistnok den ærede Ordfører kunne oplyse, som har Papirerne.

Ordføreren: Jeg skal oplæse den Begjering, hvorefter Sattedommeren er bleven beklædet; den lyder saaledes:

„Da det er os forebragt af troværdige Mænd, at Stemmer ere blevne erhvervede og kjøbt for rede Benge for Hr. Proprietair Knudsen, som idag er bleven valgt til Rigsdagsmand, og Hr. Justitsraad og Ridder Rummelhoff som Candidat ved samme Rigsdagsvalg ikke kan være Dommer i denne Sag, saa tilslæbe vi undertegnede Borgere og Bølgere os underdanigt at anmode det høiføngelige Amt om at beklæde os en Sattedommer, for hvem denne Sag kan føres, for at et lovsformeligt Indsigelsesbeviis mod Hr. Knudsens Valg kan vorde affattet og affendt til næste Rigsdag i Kjøbenhavn.“

Nykjøbing den 4de December 1849.

Her følge nu Underfristerne.

Til det kongelige Amt i Thisted.

Paa denne Begjering er tegnet en Erklæring af Underdommeren saaledes lydende:

„Da jeg kan ansees paa en Maade interesseret i Sagen, er det en Selsølgje, at jeg onsker Retten beklædt af en Sattedommer, og jeg vil derfor vige mit Sæde.“

Nykjøbing den 4de December 1849.

Rummelhoff.

Derefter kommer Amtets Bestikkelse, saalydende:

„I Anledning af den foranstaaende Erklæring og den ordinaire Dommers paategnede Erklæring, beklædes herved Hr. Procurator Calum-

dann til efter Forlangende som Sattedommer at optage Forhør i det omhandlede Tilfælde.“

Thisted Amtshuus, den 5te December 1849.

Jesperen: Den Klage, hvorom her handles, og de dermed fulgte Documenter ere efter min Overbevisning et godt Beviis paa, hvorledes den almindelige Valgret bliver anseet af enkelte Autoriteter omkring i Landet, og hvorledes man troer, at turde behandle de Folk, som gjøre Brug af den paa en saadan Maade, at de stemme paa den Candidat, de ynde fremfor den, de Fornemme stræbe at sætte igjennem (Hør!). Det, som er oplyst, og som man har gjort sig megen Umage for under dette Forhør, det er, at en Mand, som ingen Valgret havde, har sagt til en anden Person: „Hvis Du vil give mig 1 Mk., skal Du faae min Stemme til den Candidat, Du onsker“, hvortil den Anden sagde „ja, det er ikke formeget“ eller „det gjør jeg gjerne“ og dernæst at en Person er en Aften i en Kro paa Landet bleven budt 4 Glas Punsch af en ham ubekjendt Mand, naar han vilde stemme paa den Candidat, han nævnte. Han modtog ikke dette Tilbud, det var ogsaa temmelig meget at tære paa eengang.

Naar Rigsdagen tager denne Klage, som her foreligger, og henviser den til Ministeriet, saa forstaaer jeg det i Overensstemmelse med Grundlovens § 68 saaledes, at Folkethinget derved udtaler, at Sligt bør ikke finde Sted, og at Justitsministeriets Opmærksomhed bør henvendes paa, hvad der skeer omkring i Landet, for at sørge for, at Lignende ikke bliver Thinget budt en anden Gang.

J. Knudsen: Jeg havde ikke troet, at denne Sag kunde give Anledning til en saalang og vidtløftig Discussion, og jeg havde for mit Bedkommende onsket, at jeg kunde have undgaaet at tage Ordet, men jeg finder dog nu, at jeg bør gjøre et Par Bemærkninger. Grunden til, at denne Klage fremkom, at der skulde være kjøbt Stemmer for mig, er, forsaavidt jeg har kunnet erfare, den, at netop selve Valgdagen kom en Bølgjer fra Landet ind til en ung Kjøbmand i Byen — denne unge Kjøbmand var ikke Bølgjer — han siger til Manden fra Landet, som kom ind til ham: „har Du været omkring og virket for Knuds-